

Tunteet ja taide hehkuivat Angoulêmessä

Vesa Kataisto

Angoulêmen 36. kansainväliset sarjakuvafestivaalit järjestettiin perinteiseen malliin tammikuun lopussa. Tuttuun tapaan järjestäjät ilmoittivat, että yleisöennätys rikottiin jälleen kerran. Lähes yhtä traditionaalisesti Ranskassa oli festivaalin avajaisten kunniaksi yleislakko, tai oikeammin mielenilmaus kohdistui presidentti Sarkozyn politiikkaan. Vanhastaan vasemmistolaisena kaupunkina tunnetussa Angoulêmessä liikkeelle lähti jopa 30.000 marssijaa, mikä toki näkyi ja kuului.

Varsinaisen sillit suolassa-henkeen päästiin silti vasta lauantaina, jolloin festivaalitelat täyttyivät äärimmilleen. Pohjoisesta pääteltästä kannettiin päivän mittaan ulos ainakin puolen tusinaa kuumuuden pyöryttämää signeerauspiirroksia jonotanutta.

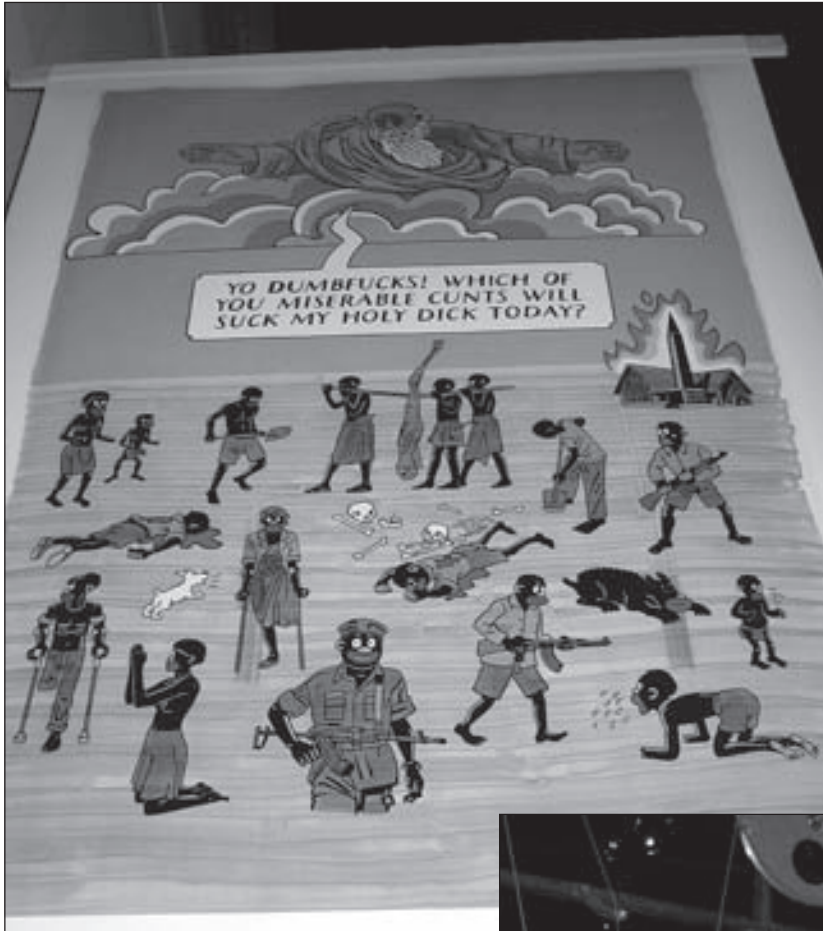
Eikä poliittinenkaan lämpö laantunut, Auteursille järjestetyt illamat päättyivät, kun suivaantunut artisti nappasi kelpo tiikeriloikalla Sarkozyn valokuvan seinältä, tempoi sen irti kehyksistään ja repi kappaleiksi. Saman tien syytettiin valot ja juhlien järjestäjät suosittelivat vieraille poistumista ennen mellakkapoliisien tuloa.

Tunteita nostatti myös Nick Rodwell, Moulinsart-yhtiön hallitsija ja Hergén lesken nainut liikemies eli ranskalaislehdistön mukaan “kansainvälinen kaupparatsu”. Rodwell oli Angoulêmessä mainostamassa Brysselin liepeille, Louvain-la-Neuveen avattavaa Tintti-museota sekä Steven Spielbergin ja Peter Jacksonin

Tintti-elokuvaprojekteja. Käytännössä elokuvaherrat veivät shown pariminuuttisella videotervehdyksellään. Dupont & Dupont –henkisesti knalleihin sonnustautuneet Spielberg ja Jackson vitsailivat tekevänsä Tintistä “sarjakuvalla uskollisen hahmon, nuorekkaan 80-vuotiaan”. Rodwellin osaksi jäi hokea epäluuloisille

Ville ja Volle ihastelevat Vili ja Billiä.

©Vesa Kataisto

Bitterkomixin kitkerää kuvausta Etelä-Afrikasta.

ranskalaistoimittajille, miten täydellisesti hän luottaa Spielbergiin.

Suomalaisille ylpeydenaiheita olivat tällä kertaa mm. Ville Rannan suosio loppuunmyydyissä sarjakuvakonsertissa sekä Libération-lehden ihaileva arvio Aapo Rappin teoksesta Pullapoika. Kriitikko kehui sekä Rappin että albumin ranskantaneen Kirsi Kinnusen äärimmäisen vuolaasti. Kinnuselta kesti pitkään varmistaa, että kyse on todella ylistämisestä eikä kettuilusta, sillä koskapa suomalainen kehumistaan uskoisi.

Angoulêmen näyttelytarjonta oli jälleen laaja, yleisön suosikiksi nousi luonnollisesti Jean Roban perhesarjasta "Boule & Bill" koottu 50-vuotisjuhlanäyttely. Suomalaisittain Vili ja Bill (tosin näyttelyn mukaan sarjan meikäläinen nimi olisi "Teemu ja Tassu") keräsivät koululaisryhmät, kun taas viimevuotisen Grand Prixin pokanneiden Dupuy & Berberianin näyttelyssä oli huomattavasti väljempää. Tekijöiden yhteinen ura esiteltiin kattavasti, mutta esillepanon mielenkiintoisinta antia olivat erilaiset mekaaniset vempheet, "piirtämisautomaatit", joilla D&B halusivat humoristisesti havainnollistaa yhteistyötään.

Vielä hassumpia olivat Suomessa taannoin vierailleet Ruppert & Mulo, joiden tirkistysreikien kautta hahmotettu "näyttely" oli käytännössä vitsi. Jotta

saisi jonkinlaista näkemystä heidän vaihtumistaan, kannattaa vierailla Pariisin Louvressa. Sieltä löytyy mm. heidän Uhkapeliä-albuminsa tarinalle keskeinen taulu, Georges de La Tourin Le Tricheur à l'as de carreau (1635).

Taidemaailman kanssa leikkivät myös flaamilaiset sarjakuvantekijät, joiden BD Flamande-näyttely rikkoi perinteisiä asetelmia. Kuvia oli ripustettu esimerkiksi lavastettujen pisuaarien seinille, ja töissä hehkuivat tyyliä punkista sosialistiseen realismiin.

Jos maailman halusi nähdä vieläkin tylymmästä vinkkelistä, siihen tarjosi tilaisuuden eteläafrikkalaisen Bitterkomix-ryhmän näyttely. Enimmäkseen tinttihenkisellä piirroksella tehdyt armottomat sarjakuvat puhuivat kovaa kieltä Etelä-Afrikan lähimenneisyydestä.

Ensi vuonna Angoulêmen päänäyttelyn aiheena on Blutchin eli Christian Hinckerin tuotanto. Meillä toistaiseksi julkaisematon 41-vuotias sarjakuvantekijä pokkasi tämän vuoden Grand Prixin.

©Vesa Kataisto

Philippe Dupuy soittaa Charles Berberianille kysyäkseen, miten heidän yhteinen sarjakuvakone-hilavitkuttimensa taas toimikaan.